

ЦЪНАТА
на
в ПЛДЪЛЯ
е:
Редица писма за година 4 лева
за шест месеци 2·50
три 1·50
ВЪ СТРАНСТВО:
За година . . . . . 5 лева
шест месеци . . . . . 3 " "
три . . . . . 2 "
Неплатени писма не се приемат.
Абонаментът въ предплемата.
Единъ брой 20 стотинки.

НЕДЪЛЯ

ДВЪ-НДЪЛЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Филоксерата въ Плъвънски окръгъ и мѣрките на противъ нея.

Най-върлий съсипател на лозовата култура — филоксерата въ едно непродължително време направи големи пакости въ нашето отечество. Слѣдъ като опустоши Видинскитѣ лоза, постепенно се разпространни, па настѫпил и каждѣ нашитѣ прочути по доброто си вино — Плъвънски лоза. Прѣди двѣ години се съгледаха лозята на с. Медевени, около два часа далечъ отъ Плъвън, съсипани отъ нея; а минжлото лѣто се откри въ Плъвънскитѣ градски лоза, на мѣстността „Смильовецъ“.

Правителството ни, като има прѣдъ видъ, че съ опустошението на лозята се изгубва поминъка на голема част отъ българскитѣ жители, още отъ първото появяване на филоксерата, се погриже за спирането на по нататъшното ѝ дѣйствие. Но както никадъ не сѫ могли да я спрѣтъ, така и тута не бѣше възможно. Отъ дент на дент грижитѣ, които правителството полага, за запазване на лозята ни, се уголѣмяватъ. Отъ кѣлѣ вече ний имаме филоксерни чиновници въ по-главнитѣ лозарски центрове, за прѣпазване поне до колкото се може здравитѣ лоза отъ зараза. Мѣркитѣ, които тѣ сѫ прилагали и сега прилагатъ противъ нея, когато сѫ извѣршвали правила и съ по-голѣма енергия, забѣлѣзала се е, че сѫ забавили распространението ѝ, ако не сѫ я съвсѣмъ унищожили.

Тукъ имаме за цѣль да кажемъ какво е станало съ заразенитѣ Плъвънски лоза и да ли се е постигнала гонимата цѣль.

Слѣдъ като г-нъ филоксерни чиновникъ намѣри двѣтѣ заразени Плъвънски лоза, приложи мѣрката, каквото на всѣкждѣ се практикува противъ филоксерата — искореняванието на лозята. Коренението, на което бѣхме зрители, стана отгорѣ, отгорѣ; нѣколко души работници, подъ надзора на двама стражари въ отстъпето на чиновника, отсичахъ кютици на лозитѣ до земята, а птиците съ зараза корени си останахъ въ земята. Слѣдъ това искореняване се направи слаба дезинфекция на лозовитѣ гнезда. Нѣкой отъ тѣхъ посипахъ съ варъ и петролеумъ, а значително количество останаха непосипани поне съ прѣстъ. Всичкитѣ искоренени пажне (кутици) и прѣчки се събрахъ на нѣколко купа и се изгориха. Така искоренени лозята се оставихъ безъ никакви карантинни мѣрки. Всѣки който пожелаваше отива въ искорененото лозе, ровеше, копаеше изъ него и послѣ минуваше прѣзъ много здрави лози.

По гроздобера кираджийтѣ пушахъ добитакъти си въ искоренениетѣ лозя да щипе изнината тукъ тамъ трѣва до напълването постовитѣ, слѣдъ което прѣкарвахъ и прѣзъ здравитѣ лозя. Носеше се още и слухъ, че нѣкои обезумѣли отъ партизански инатъ прѣнасяли заразата въ лозята на противници си. Да ли това е вѣрно, не се знае, но е вѣзможено да стане отъ безумнитѣ, като не се пази.

Ний ще помолимъ сега хората, които сѫ вѣщи по тѣзи работи да ни кажатъ какътъ резултатъ се е добилъ отъ тази мѣрка? — Па и ние сами ще се помѣчимъ да си отговоримъ и ще видимъ право ли сме мислили, слѣдъ като ни отговорятъ и ученитѣ по лозарството хора.

Ний проститѣ лозари мислимъ, че тукъ трѣбва да кажемъ пословицата: „Намѣсто да поправатъ вѣжди, извадиха ни очи“. Ако искореняванието на лозитѣ бѣше станало отъ дѣло, ако гнѣздата се бѣхъ добре дезинфекцирали и се запазиха строги карантинни мѣрки, вѣрваме, че ако не можеше съвсѣмъ да се искорени и вѣспрѣ распространението на заразата щеше поне да се забави дѣйствието и щеше да се ограничи въ по-малко пространство лоза заразата. А щомъ тя е ограничена на малко пространство ло-

зя, можжть се прилага и други скъпи мѣрки за унищожението ѝ. Сега какво стана? — Разнесе се зарата изъ цѣлата мѣстностъ, всѣдѣствие злѣ приложениетѣ мѣрки. Слѣдъ нѣколко време ще видимъ всичкитѣ си лоза изведенѣжъ поразени и ще се чудимъ какво да правимъ, защото колкото на по голѣмо пространство филоксерата се появи изведенѣжъ, толкова борбата противъ нея е по-мѣжна.

Който иска да се увѣри въ казаното по-горѣ, нека отиде и днес да погледне на искорененитѣ лоза, его що ще види: лозовитѣ гнезда, които сѫ дезенфицирали се познаватъ отъ другитѣ — недезенфициранитѣ, по бѣлѣтѣ купчинки върху имъ; недезинфекцииранитѣ прѣдставляватъ трапчинки, отъ които въ един се показватъ краищата на прѣсъченитѣ корени покрити съ жива зараза, като се поразорви малко съ рѣка, а срѣшать се и гнезда въ които безъ да се рови ще се съзрятъ такива корени. Всѣки може да копае и рове въ тѣхъ колкото ще, а послѣ да минава и прѣзъ всичкитѣ здрави лоза. Ако винаги не човѣкъ по добрѣ ще види коренчета покрити съ живи филоксера, изровени върху повърхността на земята отъ многото ровене и газене отъ добитъка, които вѣтърътъ може да носи далече. Оставали сѫ и два бѣли байраки за пазители!....

Намѣ не щеше да тѣгне ако ни наложеха още по нѣколко лева врѣхнина, каквото налагатъ за празнуване празници, и други дреболии, за да приспособяха по сериозни мѣрки за запазване поминъкътъ на по-вечето отъ настъп.

Въ този случай ний неможемъ да кажемъ кой е виноватъ за злoto, което сигурно ще ви постигне така бѣро.

Вѣрваме, че г-нъ Филоксерни чиновникъ е желаялъ да приложи нужднитѣ мѣрки, ако окръжни ни съвѣтъ му е далъ достатъчни срѣдства и съдѣйствие. Безъ срѣдства неможе вицо добро да се постигне. Добре би било ако тогавашнитѣ ни окръжни съвѣтници не жалеха паритѣ, които сѫ нашата кисия плаша. Това ще се узнае отъ тѣхнитѣ късогледи избиратели, та тогава ще бѫдатъ вѣчно прѣзървѣни. Ако ли пѣкъ г-нъ чиновника не се е потрудилъ да употреби нужднитѣ мѣрки, като му сѫ отпусканіи срѣдства, ще видимъ това и идущето лѣто какви мѣрки ще ни прѣпоръжча. Неможемъ да знаемъ кой е виноватъ за това, което ще ни сполѣти, защото нито първите (тогавашнитѣ окръжни съвѣтници) нито пѣкъ г-нъ филоксерни чиновници не сѫ вицо казали прѣдъ насъ. Но сега ще узнаемъ, защото невиноватъ ще се обади. Ще видимъ.

Знайно е, че каквото мѣрки и да се прилагатъ не може да се унищожи съсѣтъ тази заразяла поминъкъ на малка животинка — филоксерата; но увѣрени сме, че ако се приложатъ по-сериозни мѣрки, съ най-голѣмъ надзоръ и енергия при приспособяването имъ, може да се спре или поне забави крачката ѝ къмъ по нататъшно опустошение. За това съществувате окръжнитѣ съвѣти, въ окръга на които се появя филоксерата, да не жалятъ срѣдства. Знаемъ, че, когато имаме достатъчно срѣдства за извѣршването на каквото и да е работа извѣршва се съ по голѣма енергия и внимание. Така и хората отредени за борбата противъ филоксерата, ако имъ се даватъ достатъчни срѣдства и съдѣйствие при приспособяването имъ противъ нея, по дѣбri резултати ще постигнати; иначе би се испытвала само една формалностъ — искореняване и вицо по-вече, което принася по-голѣма врѣда, отъ колкото полза, както и ще пострадамъ.

Добре би било, ако по край другитѣ расходи, въ идущата сесия на Почитаемото Народно Събрание се прѣвидятъ сумми за тая толкова важна задача.

* * *

П.

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника: писма, рѣкописи, пари и пр., да се испраща до стопанина Н. Д. Ковачевъ въ Плъвънъ.

Неупотрѣбени рѣкописи врѣщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужднитѣ за това пощенъ марки.

За обявленията на сѫдъ, пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пажти, по 3 ст. За частни по 20 ст. на рѣдъ въ 4-та страница, а за първата по 50 стот. За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстѣжки.

Б. Р. Да се боримъ ли мечешки съ филоксерата?

Искамъ да направимъ една кратка бѣлѣшка на младъ човѣкъ, който въ статията си коснува единъ сериозенъ икономически вѣпросъ за страната ни. Истина е, филоксерата напрѣдъкъ у насъ, има не само въ Видинскитѣ, а и въ Ломскитѣ, Вратчанска, Плъвънска и Ловчанска окръзи, както и другадѣ, може би, но не забѣлѣзана. Правителството се погрижи, и грижи се за унищожението ѝ, но нищо вѣма се заглави, (ако ще би и врата си да извнемъ назадъ) съ нашитѣ сулфиди, карантинни мѣрки, коренение на лозята и вадение отъ пари за облози сиромаштвата. По рано у насъ (въ епохата на възраждането?) имахме пътуващи учители, съвременни Донкихотски защитници на правдата земедѣлска и тѣхнитѣ абсурдни длѣжности народното събрание ги закри, а тѣ ко-майхъ пакъ се създадоха подъ ново име — земедѣлски надзиратели. Нѣщо подобно съ тѣзи странствующи рицари прѣдставляватъ днесъ филоксернитѣ надзиратели. Получаватъ плата на халось, изваждатъ отъ пари населението за работи, които не разбираятъ и не имъ е отъ рѣка да извѣршатъ съвѣтно. Намѣ, въ нашъ скъсанъ царувъ естанжло върху сѫдбата на народа да ратуваме днесъ, въпрѣки духа на врѣмето ни съ филоксерата, тѣлъ мило както дѣцата си играятъ съ куклѣ: „ела комиче, ела кръснице, ето булката, хапни си, легни, да слимъ“. Игра — игра, но когато зачепквъ и поглъща народното братство, като исчертва и прѣсушава всичкитѣ му извори, като ни лишава отъ наскъживъ хлѣбъ, то е игра съ огнь — игра тѣрдѣ опасна. Кой не е грабилъ и не граби наши свободни народъ? Ето: артисти, пѣвачки и музиканти (които ги е докаралъ на този халъ, той да имъ тегли грѣха), фокусници, акробати, гиозъ-бояджии, актори въ лицето на Аджи Айвасъ, помощи за училища въ Македония, Дружество Св. „Кирил и Методий“, за събиране помощи за Македония, даване лотария и вечеринки пакъ за помощи на Македония, просии за градение църкви и училища въ Македония, за откупуване заробени или ускжатени отъ Турци тѣ Македонци, образуване фондове за поддържане калугери въ академията, бѫдъши разсадници на просвѣтната въ Македония, расходи за наши дертове, за хатове, за бубено съмѣ, за съмѣна отъ Аврона да гиляятъ въ канцеларията, пари за земедѣлски машини, за разсадни градини, да се поддържа свѣтата простота, за градски градини да се поощрява вкуса въ пицожеството, Парижко изложение на Българската голотия и проч. и проч. виѣ бихме желали да попитаме тѣзи, които увличатъ народа въ такива ужасни расходи, какво му дадохъ и ще даджатъ въ замѣна на туй, които му взеха — не голотия ли, не дрипи и вѣшки ли?

„Грабете го, нѣразбрани,

Скоро той не ще да стани!“

Едничкото свѣтство дѣло, което Министерството на Земедѣлието и търговията, а по рано Министерството на финансите и просвѣщението извѣрши, то е законопроекта за организиране запаятчийтѣ въ еснафски системи. Ето, тукъ лежи *Годишна вѣзель* за разрѣшаване всички икономически вѣпроси, които глупо омислени и, по зле прѣдъзанемарени съсѣтъ, тѣтразатъ въ галимата всичкитѣни работи. Да! сгрупрайте народа, обидилите го, дайте му мошъ и то съ силата на закона — сила, които ви е далъ въ рѫцѣ за свое добро, упражняватъ не въ военъ неволею ионеже е глупавъ и рита като дѣте, кое то чувствова, че го боли, а не знае какво иска: „Я го терамъ по чайра, а онъ бѣга на баира“. Но не ставайте му опекуни, не барайте му кесията, че, испраянена, тя ще се хвърли на боклука съ него наедно, като бесполезенъ дрипъ; ала и виновниците добре не ще сполетятъ, народното пещастие ако не върху нихъ, на чадата имъ ще се отрази.

Пазете нито една народна парица да се не губи въ непроизводителна работа. Опити да се правятъ, но съ малът процентъ, а всѣкога отъ предъ ни майката въ резервъ да седи. А ний, ний ядемъ майката въ наши хлапешки опити на чуждъ грѣбъ. Не съ хатове въ палати, не съ дарве бубено съмѣ, не съ фондофе за академии ще спасимъ България. Съ трудъ, съ икономия, и трѣзвостъ съ занаятчийтѣ съ индустриални и ступански дружества, съ дружества въ всѣко разумно дѣло, ще спасимъ България, ще помогнемъ на Македония и ще се сплотимъ братски съ нашите вѣковно непримирими врагове. (Хвърли на кучето хлѣбъ и ще мѣлчи — това пропагандисти вами на ушението ви го шепнемъ.)

Дружества трѣба да исплъняватъ ролята на дѣржавата, а тя: „Laissez faire, laissez passer.“ Дружествените прѣвидятъ дѣла, ако не покажатъ успѣхъ не намѣрватъ поддължка, а дѣржавнитѣ успѣватъ или не, тѣ трѣба да се

поддържатъ, защото пустий авторитетъ не търпи да признае, че гръши, когато него не го боли отъ направениетъ гръщики.

На въпроса.—Ето, като допълнение на статията, какво почуихъ за появяванието на филоксерата тука въ Пловдивъ.—Когато филоксерата се откри въ Пловдивските лози, филоксерният надзирател се распореди да искоренятъ лозата, гдѣто заразата се откри. Искоренихъ едното отъ лозата съ рожбата на едно прѣди гроздоберъ и на сиромаха притежателъ (туй му е поминъка) не се плати за обезщетение лято счупена парица. На другитъ лоза стопанът сколасахъ съ молби да въспрѣтъ на врѣме искореняванието. Любонитъ съ ходили на коренитъ лоза, газили наредъ и прѣнасяли заразата въ здравитъ. Като не е имало пазачъ, хазайката на лозето отишла да го плачи, а на тръгване влезла въ съсѣдното лозе да си набере сливи. А по горѣ се кара, че говедата пасли въ болното и здравитъ лоза по гроздобера. Така заразата се е разнасяла наоколо. („Намѣсто да правимъ вѣжди, извадихме очи“). На съсѣднитъ лоза до заразеното притежателитъ имъ помолихъ Министерството да ги дочака до гроздобера, до като се оберхът лозата. Послѣ земедѣлският надзирателъ увѣрилъ тѣзи граждани че съвсѣмъ нѣма и да имъ коренятъ лозата — както се и постигъ съ молби да не продължаватъ по нататъкъ кореневанието. До това врѣме, прѣди да се рѣши въпроса отъ Министерството, граждани се заканвали, че ако видатъ нѣкого да влѣзе въ лозето имъ да корени, ще му тѣглатъ крушума. — „Сиромаха е търпеливъ, до като не докачишъ интереситъ му“. За забѣлѣзване е, че тъкмо тогазъ, когато ставахъ тѣзи истории, филоксерата се откри и въ ловчанските лози и въ едни мѣстности тя комахай подъ рѣдъ у всѣко лозе се указа. Е! Сега?— Да се коренятъ ли лозата или да ги повѣримъ на гаргите? (т. е. да засрамимъ занаята). Да ги цѣримъ ли съ вѣгелитъ сулфидъ, катранъ и газъ, или да се откажемъ отъ този меракъ?— Да оставимъ ли по стотина надари да пазатъ карантина въ лозата или да забиемъ байракъ на който мине, буурсунъ анаджихъ му! Ето, така стои работата съ филоксерната зараза, както тука казахме и както я опиша дошисника ни. Неразборнитъ и глупоститъ (който има умъ да разбере), съ сега практикуемитъ мѣрки противъ филоксерата съ никакви начини допълнения, облози и распиливание сиромашки пари нѣма да вържатъ коренъ. Ето нашето (нескромно) — каквато главата, такъвъ и бръснача) мнѣніе, като какви мѣрки въ борбата ни противъ филоксерната зараза трѣба да се прѣдприематъ. За индустриални и стопански училища и дружества съ школски характеръ да се нежалѣятъ пари, пожертвувано тоѣ възвръщатъ стократно. Това да ни е всѣкий путь на памѣтъ, защото ний сме едничкий народъ, който на подобни святини е готовъ да дигни кракъ да ги оплеска.

Противъ филоксерата съ дружества да се боримъ! Въ голѣми прѣдприятия, гдѣто има рисъкъ, дружества дѣйствуваатъ. Безъ компании, желѣзници не щѣхъ да приплектятъ съ релситъ си ученичъ свѣтъ, безъ дружества електрическата искра не щеше да прѣмине океана и телеграфната жица нѣмаше да крѣстоса свѣта. Винарски дружества всѣдѣ у насъ да се основатъ (за това да се създаде законъ) и сѫществуващъ вече трѣба да взематъ общъ характеръ. Въ единъ важенъ вински пунктъ, трѣбва централно винарско дружество да се основе. То трѣбва за общественниятъ интерес съ другитъ винарски дружества да дружи и въ хармония съ тѣхъ да дѣйствува. То трѣбва клонове отъ винарски дружества въ разни краища на България да откриятъ. Дружествата да сѫ акционерни; съ извѣстна част отъ процентитъ на капитала да се боримъ съ болѣститъ на лозата и да покриватъ расходитъ съ съ останалитъ проценти, като ги употребяватъ въ производителна работа. Печалбитъ да увеличаватъ вложенъ капиталъ и слѣдоватъ процентитъ имъ да усилватъ прѣдприятието. Дружествата да си иматъ свое специално винарско списание отдѣлно отъ всѣкакви цѣлини, орала и клепала („отъ скукъ на всѣруки“) да поучава винарите и да освѣтлява акционеритъ въ дѣлата и упътванията на съединеното дружество. А задачата на дружествата съ клоновете имъ ще е: 1) Да застрахуватъ лозата отъ градът, мана и (главно) отъ филоксерата. 2) Да направимъ дружественни винарски изби, гдѣто още трѣба за печалба да откриватъ винарски разсадници и да засаждатъ здрави нови лози. 3) Да прѣкупватъ заразенитъ, да отчуждаватъ распокъсанитъ (на разни страни) лозя и застрахуватъ да ги съединяватъ въ едно. 4) Да настояватъ за ограждането на съсѣднитъ лози. Да унищожаватъ междинитъ и да запрѣтътъ тѣлъкането и скитанието отъ лозе въ лозе (дѣлово, бабино, мамино и проч.). 5) Да планиратъ лозата и да имъ отварятъ широки друмища. 6) Да промѣнятъ на срокъ винената култура съ друга въ заразенитъ отъ филоксера лоза. Ето вратата, тѣрсете входа. Правителството, ако е щедро да плаща на надзиратели и да харчи пари на халосъ, нѣка улеснява съ помощници и среѣствата же-лаетъ дружества.

А колкото за Пловдивенци, понеже въпроса се касае до тѣхната кожа, да си опишатъ ума и да взематъ на врѣме потрѣбнитъ мѣрки, защото лозата съ тѣхната прѣхана, а слези върху лозата нѣма имъ помогнатъ — живъ примѣръ нѣка имъ послужатъ нещастнитъ жители на Видинските и Ломските лози. На други мѣста хората винарски дружества откриха, а Пловдивенци още спѣхъ и избата имъ при толкова бѣхви и орждия, за срамотитъ голѣми, празна стоя. Прѣди година, по подражание, на „слободна Европа“ бѣха на мода у насъ Ловджийски танцовали, пиански, маймунски дружества и намѣрвали рѣвностни подражатели; когато работата се касае за нѣщо свѣтно — бѣгаме като отъ чума. Ехъ, съ тия измѣнения на нашитъ прави и обичаи много още има да киснемъ въ голотицата и съсишицата!

ПО БУБОХРАНЕНИЕТО.

Както е известно, прѣди нѣколко години нашето правителство бѣ изработено единъ законъ за доставяне на бубено съмъ отъ странство, което да се раздава на нашитъ копринари. Главната цѣль на този законъ бѣ: да настърди и създаде развито копринозъ производство въ страната ни. Обаче цѣльта на-дали се постигна, вслѣдствие нашата апатия къмъ подобенъ родъ прѣдприятия. По това етъ какво ни говори билъ Пловдивският Окр. Управителъ: „положително може се каза, че населението въ Пловдивско не се занимава съ отхранение на буби, съ исключение на малко кѫщи въ селата на Пловдивската околия, а по-вече въ Луковитската; (Отчетъ за състоянието на Пловд. Окр. 1891—92 г.). Приблизително така ни говорятъ и другитъ Окр. Управители. Питаме се сега: защо такава апатия? Да ли гдѣто не умѣемъ да отгледваме бубитъ или защо? Ако е тѣзи причината, ний на бѣзра рѣка ще посочимъ най-необходимитъ наставления за отгледванието на буби отъ семе придобито по целуларната *Пастърова* система:

1) Прѣди всичко отгледвача трѣба добре да исчисти помѣщението, въ което ще храни бубитъ, като бѣлоса стѣнитъ изобилно съ варъ, а сѫщо и иѣситъ да дезенфектира съ варъ.

2) Като почнѣтъ черниците да напиватъ, съмъ трѣба да се пригответъ върху платанца или по-добре върху картони, надупчени съ игла и да се държи въ стай съ температура отъ 20° сентиградъ.

3) Стапитъ, въ които се намира семето за излюпване, трѣба да се държатъ въ най-голѣма чистота, да се отстранява всѣка миризма, като се пази сѫщеврѣмено една редовна и умѣренна топлина. Но е добре излюпването да закъснѣ съ нѣколко дѣни отъ колкото да се изгорѣ семето, чрѣзъ чрѣзмѣрна топлина.

4) Тенекенитъ кофтори сѫ опасни, та за това, въ стаи, въ които се отгледватъ буби, прѣпоръжителътъ е да се кладе огньъ въ зидеми „соби“ (печки). Въ случаи, че е невѣзможно да се приспособи зидена печка, ненакладйтъ огньъ въ тенекияната безъ да има върху ѝ постоянно единъ сѫдъ съ вода.

5) Слѣдъ излюпването, бубитъ да се държатъ разетлани нарѣдко; защото много буби се задушватъ и измирятъ, като се държатъ натрупани на гѣсто. На отгледвачъ особено се прѣпоръжча да държатъ бубитъ тѣврѣдъ чисто и тѣврѣдъ нарѣдко върху лѣспътъ прѣзъ всичко врѣме на отгледванието имъ.

6) Бубитъ много обичатъ въздухъ и умѣренна топлина, но ако печката дава несносна топлина, трѣбва да се отварятъ прозорците и душниците за да дѣставятъ въздухъ, който е необходимъ за здравината на бубитъ.

7) Отъ четвърти сънъ на бубитъ, отворитъ на помѣщението *турбба* да се оставятъ постоянно растворени, като се внимава да се избѣгва течение на въздухъ като се спускатъ платнени пердета на прозорците или на вратитъ.

8) Листа отъ черници брани отъ дѣрвата, които растатъ при помийни ями или при буклукви мѣста. Небива да се давятъ за храна на бубитъ.

9) Трѣба да се отбѣгва да се дарятъ листи отъ черници искастрени отъ една година, защото ко-прината излѣзва прости.

10) Въ момента, когато бубитъ се разбуждатъ трѣба да имъ се давятъ най-хубави черницови листи, по-малко но по-често.

11) Листите не трѣба да се оставятъ въ човали за да се не задушватъ, сѫщо трѣба да се избѣгва да се берятъ росни листи, било сутринъ или вечеръ.

12) До когато бубитъ спѣхъ, температурата въ помѣщението трѣба да има най-малко единъ градусъ повече топлина отъ колкото прѣзъ другото врѣме.

13) Ако нѣкой съсѣдъ исхвѣри нечистотитъ отъ свойте буби тѣврѣде наблизо до вашите помѣщени, недѣлите ги тѣрпя; защото ако бубитъ му сѫщо болни, жѣлтеникави, ще се заразятъ и вашиятъ.

Да се незабравя че за доброто отгледване бубитъ трѣбватъ постоянно три нѣща: чистота, въздухъ и топлина.

14) Не турвайте за отгледване една унция (30 гр.) семе въ помѣщение, което неможе да побере повече отъ половината. Защото трѣбва въздухъ и пространство за тѣзи червейчета, които прѣди опитомъванието имъ, живѣяха и вияха пашкули по дѣрветата.

15) Когато врѣмето е влажно, стапитъ трѣба добре да се напушватъ съ кюкюртъ — съ това ще се избѣгне мюскардината болѣсть.

16) Излупенитъ подиръ пладнѣ буби не сѫ здрави, за това тѣ трѣба да се исхвѣрлятъ, а да се отбиратъ и захранватъ само тия, що сѫ се излупили сутренята.

17) Лѣситъ можатъ да бѣдатъ отъ разни вѣли-

чини; но може да се вземе за база, че 30 лѣси отъ 2 метра дължина и 1 метръ ширина сѫ необходими за да се отхраниятъ добре буби отъ 25 грам. семе.

Направени сѫ много опити и резултата всѣкога е билъ, че 25 грамма семе отглѣдано върху 20 лѣси никога не е давало повече отъ 40 килограма пашкули; когато сѫщото количество семе върху 30 лѣси често е давало 60 килограма пашкули.

Нѣколко думи върху въспитанието на жената.

Подъ горното заглавие помѣстена е една статийка въ 10-и брой на в. *Недѣля*, писана отъ г-ца Ел. Н. Вѣличева. Тукъ въ столицата тѣзи статийка се посрѣдна съ особено съчувство и радостъ отъ по-образованото дамско общество, още повече умѣстната забѣлѣжка отъ редакцията, която ме накара и азъ да искажа нѣколко думи върху задачата на жената въ обществото.

Какъ се гледа жената у насъ и каква общественна дѣятельность проявява тя? При прѣвъ погледъ на този въпросъ, мисля че не ще бѣда излѣгана, ако кажа, че жената у насъ се третира като нѣкоя автоматна машина и че тя не проявява абсолютно никаква общественна дѣятельность, вслѣдствие нѣйното невежество. Обаче причинитъ за да бѣде жената играчка въ рѣцѣ на мѫжа происхождащъ съвсемъ отъ друго становище, по което още не се е обѣрнало никакво внимание. Г-ца Вѣличева, като признава, че името на жената е свѣто, възвишено, като майка, въспитателка въ семѣйството и обществото, съ горѣстъ на душата си въсклициava: „ния женитѣ, сме повече погълнати отъ дрѣбомии; ние напрѣдъваме въ вънкашния блѣсъкъ, въ празни кичения и труфения.“ Тукъ г-ца Вѣличева се спира и пита: „но затова виновни ли сме ние, когато ни се даватъ такива повърхностни знания? „Да, ние не сме виновни, но пакъ отъ насъ зависи за да си извуюваме извѣстно мѣсто въ обществото и си набавимъ този умственъ багажъ, който за сега ни липсува.

Ний знаемъ условията на женското образование въ минжлото столѣтие, особено въ Англия, когато женитѣ случайното сѫ взимали участие въ националната литература, но днесъ ние виждаме съврѣменно друго нѣщо: цѣла върволяца жени общест. дѣятелки които въ едно и дружи сѫ извоювали женските права и образование. У насъ всѣки казва (? р.) че жената не била способна за общественна дѣятельность и тѣзи роли принадлежала само на мѫжътъ! О, каква жестока дѣрзостъ! — Въ Съединенитѣ Щати по настоящемъ излизатъ близо 17 хиляди периодически издания, по-голѣмата частъ отъ които се редактиратъ отъ жени; независимо и отъ това, но тѣхнитъ произвѣдения така се цѣнятъ, щото намѣрватъ голѣмъ крѣгъ читатели и въ Англия, Франция и др. Въ врѣме на робовладението въ Америка женската коалиция най-много е способствувала посрѣдствомъ брошюри и, противостояща противъ туй зло. Обаче такива факти изъ съврѣмennата история на другитъ културни народи сѫ неизбрими, за туй именно азъ се ограничавамъ само съ горнитъ за да покажа, че жената е способна и ней прѣнадлежки да бѣде и като въспитателка въ обществото. А за да се постигне това, прѣди всичко изисква се воля и енергия отъ самите насъ.

Г-ца М. Димитрова.

ЛѢТОПИСЪ

— Печатаря, който печати вѣстника ни, плачи ни се, че нѣкой отъ тукашнитъ правителствени учрѣждения не му правили никакви поръчки за печатание и подвързване, нито го викали на тѣргъ, защото печатъ нашия независимъ вѣстникъ! Ний отъ своя страна безъ да обрѣдамъ внимание на своеолията вървени отъ тия учрѣждения, които така слѣпешката гледать на работите, обрѣдамъ внимание на началството имъ, за въ полза на хазната, каквато и да била поръчка, да се дава подъ тѣргъ, спорѣдъ приститъ правила.

— Завчера падна ни се случай да посѣтимъ жѣзарницата на г-нъ Ив. Бурджевъ. Туй посѣщене ни направи тѣврѣдъ приятно впечатление, за гдѣто нашия градъ се е сдобилъ съ такава полѣзна работилница, въ която между другото се изработватъ хубави, здрави и практични земедѣлски орждия, особено плугове, които по своята здравина, практичностъ и ефективъ не оставляватъ въ нищо съ европейските. Въ сѫщата работилница прѣзъ текущата година ще се открие и лѣкарница. Тѣзи работилница обѣщава

принесли такива работилници, ако се открият павърдът изъ отечеството ни! Само чрезъ повдигане на местната индустрия нашата държавица ще може да успе във всичко отношение. Сегашната бюрократическа папълчъ немилостиво съсипват държавицата ни. Не напразно е казалъ *Bertlo*, единъ отъ най-прочутите съвременни химици, че индустриалните работници създават народното богатство. Вирочемъ надеждата за икономическото повдигане на страната съх индустриалните работници, които за жалост за сега у насъ липсват.

— Издади нѣколко мѣсяци Варненския събрать в. „Черно Море“ ни възвързява за гдѣто сме казали, че за да вирѣт дружествата и за да се създаде отъ тѣхъ евтина кредитъ въ страната ни, доста ще спомогнатъ и чиновниците, ако се унищожатъ отъ тѣхъ разните удържки. Обаче отъ новата година на самъ, съ малко исключение, чиновниците не съх притоварени отъ ония огромни удържки, каквито бѣха въ Стамболовото време. И ище днесъ виждаме, че въ гр. Русе се основа *Българска Търговска Банка*, която е едно отъ голѣма важност икономическо събитие, като имаме предъ видъ нуждата отъ подобни кредитни учрѣждения. Основният капиталъ на тази Банка е 10 милиона лева. И каква полга би принела тази банка, ако сега при тия удобства, си купятъ акции и всичките чиновници у насъ? Особено условията за исплащане на акциите съх така леки, що даватъ възможност и на последния разсилент да си вземе по нѣколко акции. Ето условията, които четемъ въ обявленията на Банката: 10% или 20 лева ще се плаща при подписката, 15% или 30 лева слѣдъ бѣза отъ какъ банката започне да функционира и 25% или 50 лева слѣдъ година отъ втората вноска. Останахлите 50% или 100 лева ще бѫдатъ поискани, когато потрѣбватъ. Спорѣдъ както ни пишатъ, голѣмо число чиновници си накупили по нѣколко акции и продължаватъ да си купуватъ. Е, г-нъ *Бобчески*, такива акционери не даватъ ли сила за успѣха на каквото и да било дружество? — Съединението вишаги прави силата.

— Приятно ние да съобщимъ на читателите си, че министерството на Общ. Сгради и пр. распорѣдило, що то пакънитъ, които отиватъ да посѣтятъ прѣстоѧщите два конкурса въ Пловдивъ и Ески-Джумая да се ползватъ съ 50% намаление отъ цѣните на пътническите билети по всичките държавни желѣзици. Също намаление се прави за добитъка и стоките прѣназначени за изложение въ конкурсите.

— В. „Пловдивъ“ съобщава, че на 2-и того се направилъ обискъ отъ властта въ печатницата на г. А. П. Семерджиевъ. Цѣлта на този обискъ била да си надигнатъ нѣкакви ржкописи на в. „Стража“, който се печата въ същата печатница. На вѣро това трѣба да се върши съгласно несъществуващи закони въ страната ни!

— В. „Право“ съобщава, че цѣлата турска граница е прѣпълнена съ войска, която строго бಡа за всичко движение въ България.

— Същия вѣстникъ съобщава, че въ гр. Велесъ турските власти вършили грозни золумлуци надъ клѣтия заробенъ българинъ.

— Г-нъ *Ив. Бобчески* съ една дописка помѣстена въ в. „Нар. Права“ (бр. 40) се сили да докаже, че въ тия ликове на Господаря, продавани отъ властта, не било истина, че въ първостепенния орденъ „Св. Александър“ и звѣздата имало човѣшки мрѣзви глави, а вмѣсто това било цафари кръстосани подъ лоба. Ний въ положение сме да убѣдимъ г-на *Бобчески*, че това, което съобщихме въ миналия номеръ за ликътъ на Господаря е вѣро. Ний сами лично сме забѣлѣжили между казания орденъ мрѣзвешки глави, които отъ петъ крачки разстояние могатъ да се забѣлѣжатъ съ просто око.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

— „Балканската агенция“ отъ 10 того съобщава, че между турските войски отъ една страна и албанците отъ друга при гр. Плава е станало сражение, въ което имало мнозина убити и ранени, между които и нѣколко лени. Градът бѣль обсаденъ отъ войски.

— Едва на 1-и того мирътъ между Китай и Япония бѣль вече сключенъ. Спорѣдъ Лондонските съобщения този миръ билъ сключенъ по слѣдующите условия въ полза на Япония: 1) Независимостта на Корея; 2) окончателното отстъживане южната Манџурия, въ това число и пристанището Артуръ; 3) окончателното отстъживане Форпоза; 4) отваряне за търговия китайските пристанища и рѣки; 5) обезщетение два милиарда франка; 6) окупиране многобройно число важни стратегически точки до пълното исплащане обезщетението.

— Спорѣдъ съобщението на „Полит. Корреспондентъ“ Арменския въпросъ вземалъ удовлетворително направление. Турското правителство приготвлявало проектъ за исканите реформи въ Армения. Спорѣдъ този проектъ, който никакъ не докачалъ суверенитетъ права на Султана, Арменските провинции, въ които станаха прочутите звѣрски безпорядъци, ще се съединятъ подъ властта на единъ Генералъ Губернаторъ и съ помощници ерменци. На последната аудиенция на Английския посланикъ *Cyrus Kory* у Султана, разискванъ Арменския въпросъ. Посланника получилъ увѣдомление, че турская комиссия била натоварена да изучи реформите за Армения, които, прѣполагало се, щѣли да бѫдатъ приети отъ третъ прѣставляни въ анкетната комиссия сили. Дай Боже да се удовлетворятъ онеправданите!

ИЗЪ НАШАТА ПРЕССА

* * * „Черно Море“ (брой 142). Г-нъ *Бобчески* като отговаря чрезъ вѣстника си на „разните социалисти, социал-демократи, дюсе-демократи комунисти, апартисти и пр. „исти“, които жестоко го юлятъ въ професията, и п. дава имъ слѣдующите доста характеристични съвѣти: 1) Ако си богатъ, ако располагашъ съ голѣми капиталъ, ти имашъ тогава най-добра възможност да правишъ добрини: а) подържай нѣколко бѣни семейства, членовете на които не могатъ да искарватъ прѣпитанието си; б) жертвуй пари за направата на училища, библиотеки, болници и пр.; в) още при живъ си направи духовното завѣщание, въ което да прѣдвидиш сумми за разни обществени нужди.... Съ тѣзи и други тѣмъ подобни дѣла ти ще испълнишъ поне до нѣдъга си на земята. 2) Ако си бѣденъ, но си честенъ и трудолюбивъ също тъй имашъ възможность да бѫдешъ полезенъ на обществото: а) вземай инициатива за съставяне дружества, или пѣкъ, ако ги има съставени, недѣлъ бѣга, недѣлъ се кри изъ мили души и да се оправдавашъ съ традиционната ориентализация: „азъ ли ще оправямъ сѣтата“, — ами се запиши членъ въ такива дружества, които иматъ за цѣлъ свѣтъвъзгледъ на народа въ умствено правителство и икономическо отношение; но не да останешъ само съ името „членъ на едно-кое си дружество“, защото тогава ще изглѣзе цѣлъ цѣленикъ нашенски „социализъ“, ами работи: дѣлъ поне веднажъ въ мѣсяцъ по една научно-популярна сказка, вземай участие въ издаването на книжки за народа, можи се по всѣкакъвъ начинъ да възвѣшишъ въ массата любовъ къмъ прочитането и пр. и пр.; б) влѣзъ като членъ въ дружество, кое то си е задало благородната цѣлъ, да отваря безплатни библиотеки, безплатни гостилини и др. т.; такова едно дружество, отъ 10 само члена би могло да достигне най-лесно горната цѣлъ съ капиталъ, съставян отъ членските вносове, отъ издаване на полезни книжки, отъ литературно-музикални вечеринки и прѣдставления, отъ доброволни пожертвования и др.; в) распространявай чрезъ публични сказки, при лични срѣди и пр. идеята за сдружаване; г) всѣвѣй въ массата любовъ къмъ отечеството, защото до денъ днешъ ний само си въобразяваме, само се лѣжимъ, че нашия народъ обича отечеството си; такавътъ обич въ цѣлата благородно, възвѣшено чувство; д) инкорсесирай съевѣрията и прѣдърѣдѣцтвъ: прѣскай свѣтлина въ мрака; е) вдѣхвай въ народа чувството на благотворителностъ, сочи му за примеръ други народи, особено гърци, които въ туй отношение стоятъ надъ насъ въ неизмѣрима височина....

ТЕАТРАЛНА ХРОНИКА

На 7-и того пристигна въ градътъ ни столичната драматическа театрална трупа „Зора“, състояща отъ 10 души млади актори и девъ актриси. Както е извѣстно тази трупа съществува отъ 2—3 години насамъ безъ никакви държавни субсидии, а на свои частни разноски и по настоящемъ е прѣдприела да обиколи Съверна България за да даде нѣколко прѣдставления.

* * * На 8-и с. м. даде първото си прѣдставление въ театралния салонъ „Съгласие“ драмата „Галилей“, въ четири дѣйствия и комедийката „Ще се самоубия“ — въ едно дѣйствие. Изобщо туй прѣдставление се изигра доста сполучливо отъ г. г. актьоритъ и актриситъ.

* * * На 9-и с. м. се прѣдстави драмата „Братоубиеца“ и комедията „Комарджилта“. Въ туй прѣдставление присъствуваше повече публика, която остана крайно доволна отъ сполучливата игра на младите актьори.

* * * На 11-и с. м. се прѣдстави драмата „Напалион I-й“ или по право „Князъ Потемкинъ“ и Молиеровата комедия „На сила оженване“. Комедията се изигра сполучливо. Особено се отличи г-нъ *Фратевъ*, който испълняваше ролята на Зганарелъ. Обаче и драмата би се изиграла още по сполучливо, ако се изхвѣрлеха прибавените послѣдни дѣйствия, които нѣматъ никаква свръзка съ пьесата, а при това много лошо игра съпругата на Князъ Потемкинъ г-ца *Димитрева* която най-трагичните моменти така гламаво ги испълни, щото зрителя се намѣрваше въ най-трудно положение. Г-нъ *Тончевъ*, като Напалион хубавичко си изигра ролята и много сполучливо бѣ дикизиранъ. Едно, което твѣрдѣ лошо впечатление правеше на публиката, бѣ глупаво нападанитъ съ пудра образитъ на актьоритъ и актриситъ. — Но вънъ отъ тия бѣлѣжи, Пловдивъ останаха крайно доволни отъ трупата „Зора“, които заявиха желание да остане още нѣколко дни за да даде нѣколко прѣдставления. Същето желание и ние заявяваме, като молимъ трупата да даде още нѣколко прѣдставления отъ отбраня си репертуаръ.

Тежко братко се живѣе
Между глупци не разбрани
Неубодими подли твари
Способни салтъ за шпиони
Всѣки днеска безъ стеснене
Готовъ е да продаде

* * * Свойта съвѣсть за злато
Илъ по-тъсто кокалче.
Да, тѣжко се днесъ живѣе
Между тозъ смѣтъ човѣшки
Що отъ него вечъ исчезна
Съвѣсть, честность човѣшка.
Кайлъка, 10/4 95 г.

Коло,

ДОМАКИНСТВО

Съ обистряванието на виното, подобрява се вкусътъ му, усиљва се букетътъ му, прѣдохранява се отъ заболяване и се ускорява съзрѣванието му.

Когато при гроздобера, както и при ферментирането на мѣстъта се пазятъ изискающи се условия, виното щомъ преферментира, само се избистрява; ако ли тѣзи условия не съ пазени добре, то виното остава мѣтно. Случва се понѣкога, че слѣдъ обистряванието си, пакъ да се размѣти, ако не е прѣточено и отдѣлено отъ отайката си. Причината на това размѣтване може да бѫде или бѣрзото промѣнение на температурата въ избата или нѣкоя болѣсть, ако се не пази чистота. Така размѣтени вина иматъ много наши винари и незнайтъ що да ги правятъ; тѣ ги оставатъ безъ никаква помощъ, като ги употребяватъ за домашните си нужди или продаватъ съ много ниска цѣна. При такива случаи винарътъ може самъ да си помогне съ искусственото избистряване, ако знае; ако ли не, той трѣба да повика вѣщи по този занаятъ хора, каквито съх днешните ни земедѣлъчески надзорители.

Съ искусственото избистряване на виното можатъ да се дадѣтъ сѫщите горни качества, които съх необходими, за да се продаде съ по горна цѣна.

Тукъ ще укажемъ нѣколко способа за обистряванието на вината, които нашите винари могатъ сами да приспособяватъ.

Ний мислимъ, че нашите грамотни земедѣлъци и винари, безъ да ги подканваме, ще съ разбрали ползата отъ прочитанието на вѣстници и списания, въ които се пишатъ и други полезни съвѣти по тѣхни занаятъ, за това ще се абонирватъ за тѣхъ, вмѣсто за партизански лъжи. — Въ идущий номеръ на вѣстника си ще посочимъ различните способы за избистряване на виното.

ПОЩА

с. О. Г-ну анонимному. Вашето стихотворение нѣма да се помѣсти.

Тукъ Г-ну Х. Вашата дописка противъ секретаря на Окр. Съдъ нѣма да се помѣсти, защото не ви познаваме, а при това си криете името. Нашия вѣстникъ е далечъ отъ частните расправии и ключи. Ако сме дали място на дописката на г. К. Димитровъ, това сме направили, защото познаваме послѣдния, но такива факти всѣкъ публицистъ е длѣженъ да ги изважда на яве. Впрочемъ Вашите съвѣдения, слѣдъ като ги прѣбримъ, ще ги изнесемъ прѣдъ свѣта.

Тукъ Г-ну К. Ди-ву. И Вашите съвѣдения за секретаря на Окр. Съдъ сме взели подъ внимание. Слѣдъ като прѣбримъ тѣхната вѣрностъ ний сами ще изобличимъ „некадърния“ спорѣдъ, както го наричате.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ПЛУГОВЕ опитани вече отъ мнозина земедѣлъци въ окръгътъ и най подходящи за почвите и обстоятелствата ни;

ЖЕЛЪЗНИ КАСИ огнеупорни, за пари и документи; БРАНИ, КРЕВАТИ, ДЕЦИМАЛИ, ОГРАДИ, БАЛКОНИ и под. Собствено Българско произведение отъ работилницата на ИВАНЪ БУРДЖЕВЪ въ ПЛОВДЕНЪ

Освѣнъ горнитъ готови прѣдмети, приематъ се и разни поръчки и поправки на всѣкакви машини.

НОВА КНИГА!

„ПЪРВИЙ БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ“ или *Очерни изъ Историята на първите седемъ години на СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ*. Въ нея има 15 хубави картини. Излага народъ по-важните събития прѣвъз князуванието на Александра I-й. Говори за партизанството въ България и длѣностъта на всѣкай български патриотъ. Цѣна 20 лева и 1 50 лева, спорѣдъ хартията. На книжари ся прави добъръ отбивъ. Намерва ся у автора: А. С. Цановъ въ Самоковъ.

**ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
„ДАЧИЯ РОМЖНИЯ“**

Честъ има да извѣсти интересуващи, че до сегашний агентъ Г-нъ **Францъ Хораченъ** доброволно напусна извѣршването на понататъшнитъ опирания на дружеството, вмѣсто когото натоварихме агенцията за градътъ Плѣвенъ Г-ну **Константину Димитрову**.

При това умоляватъ се всички интересуващи лица, за напрѣдъ да се отнасятъ, съ пълно довѣrie, до **Димитрова**, който най-бѣрзо ще сдобива всѣкой, якото би пожелалъ, съ застрахования за **пожаръ, гратъ и животъ**; ще подновява истеклиятъ застрахуванія; ще събира боноветъ за премия отъ пожаръ и расписките на застрахованіята за животъ отъ всичките комбинации; ще събира всичките полици происходящи отъ опираниетъ направени съ кредитъ; ще събира всичките ефекти и полици происходящи отъ управлението на предшествениците му или на други агенти на дружеството, и които ще се испрашатъ за тая цѣль отъ общ. Дирекция. 3 — 3

Г. Плѣвенъ, Мартъ 1895 година. **Дирекцията.**

Дирекция на Държавният складъ за жребци при г. Плѣвенъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 141.

Дирекцията на държавният складъ за жребци при г. Плѣвенъ обявява на интересуващи се, че жребътъ отъ този складъ съ вече распределени по съвокупителните станции отъ 1-й Априлъ и ще бѫдатъ до края на мѣсецъ Юни, споредъ както е показано въ слѣдующата таблица и ще се пуштатъ безплатно на частни кобили.

№ по редъ	името на жребеца	Порода	Отличителни черти	Ръстъ	Метра			Съвокупният стапан
					Сант.	Години	Най-много кобили ще се пуштатъ	
1	Иксандър	Английски липицанци	Черенъ съзъбъда на челото и съ бѣло на задни кракъ	162	7	35	Чифликъ	
2	Зарифъ	Арабски липицанци	Злато алесть, съ бѣло на челото и бѣленъ заденъ кракъ	152	5	35	Климентинъ	
3	"	"	Черенъ съзъбъда на челото и съ бѣло на двета задни кракъ	148	5	35	"	
4	"	"	Злато черенъ съзъбъда на челото и бѣло на задни кракъ	148	5	35	"	
5	Гозланъ Шаше	Сивъ		145	5	35	С. Ърбесъ	
6	Босанъ	Черенъ съзъбъда на челото и съ бѣло на задни кракъ		152	4	25	Никоп. окол.	
7	Клари	Кестеновъ съзъбъда на челото		148	5	30	С. Диоренци	
8	Афичъ	Сивъ		160	5	30	Лов. околия	
9	Дахманъ	Венгерски липицанци		154	4	20	С. Г. Пещене	
10	Киши	Арабски липицанци	" на ябалки	146	6	35	Враа. окол.	
11	Фавори	Венгерска липицанци	"	152	4	20	С. Г. Джон.	
12	Радуевъ	Арабски полукръвни липицанци	" на ябалки	149	4	25	Плѣв. окол.	
13	Маршъръ	Арабски полукръвни липицанци	Черенъ съ бѣло на задни кракъ	147	7	40	Плѣв. окол.	
14	Парва	Липицанци съ арабскими	Сивъ съ бѣло на задни кракъ	145	5	30	Г. Луковитъ	
15	Шираки	"	Темно алесть	156	4	25	Г. Одрине	
16	Фавори II	Арабски полукръвни липицанци	Бѣло сивъ на ябалки	154	4	25	С. Ърбесъ	
17	Тигъръ	"	Сивъ	148	7	30	Плѣв. окол.	
18	Бебе	"	"	147	5	25		

ОБЯВЛЕНИЕ № 1472. Подписаній Ст. Джуджевъ и. д. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 2979 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 14 Августъ 93 год. въ полза на Вѣлчо Литовъ отъ г. Плѣвенъ, противъ Цачо Стойковъ отъ с. Ласкаръ за 141 левъ и др. раз. и въ допълнение на обявленіето ми публикувано въ броеве 9, 10, и 11 въ г. Вѣстникъ „Недѣля“ и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Граждан. Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаніе, че отъ 10 Априлъ и до 31 день ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаваніе, въ канцелариата ми въ г. Плѣвенъ, слѣдующи дължниковъ недвижимъ имотъ, подробно описанъ въ горѣпоменатото ми обявленіе.

Наддаваніето ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ. Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ г. Плѣвенъ всѣки пристъпъ и работни часове да наддаватъ гдѣ ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относеща се по проданта.

Г. Плѣвенъ 6 Априлъ 1895 год.

И. д. Съдебенъ приставъ: С. Джуджевъ

Дѣло № 574 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1085. Подписаній И. Чолаковъ и. д. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 2089 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 25 Априлъ 94 г. въ полза на Цвѣтанъ Ив. Касаменовъ отъ г. Плѣвенъ противъ Мотко Кутовъ отъ с. Учинци дълъ за 40 лева съ лихви и др. разнос. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаніе че отъ 20 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаваніе въ канцелариата ми въ градъ Плѣвенъ слѣдующи дължниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива въ Учиндолското землище въ мѣстността „Могилата“ отъ около 10 декара при съсѣди: Дачо Дековъ Никола Хр. Бѣнзиновъ, Тодоръ Димитровъ и Радевски пѣтъ оцѣнена за 240 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.—

Наддаваніето ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ г. Плѣвенъ всѣки пристъпъ и работни часове да наддаватъ гдѣ ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относеща се по проданта.

Г. Плѣвенъ 6 Априлъ 1895 год.

И. д. Съдебенъ приставъ: С. Джуджевъ

Дѣло № 298 отъ 92 год. 1 — 3

и въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъпъ и работни часове да наддаватъ гдѣ ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относеща се по проданта.

гр. Плѣвенъ 16 Мартъ 1895 год.

пом. Съдебенъ приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 213 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1174

Подписаній И. Чолаковъ Пом. Съдебенъ приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 1758 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 6 Юни 9 година въ полза на Симеона Лучкова отъ градъ Плѣвенъ противъ Иванъ П. Учиндолски отъ гр. Плѣвенъ за 171 левъ и др. раз. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаніе, че отъ 12 Априлъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаваніе въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

или частъ отъ тѣхъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаваніето да наддаватъ и преглѣждатъ всичките книжа по проданта.

гр. Плѣвенъ 11 Априлъ 1895 год.

пом. Съдебенъ приставъ С. Джуджевъ

Дѣло № 141 отъ 95 год. 1 — 1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1296 Подписаній Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 2876 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 7 Августъ 93 год. въ полза на Стоянъ Вѣреновъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Цанко Къчевъ отъ с. Буковъ за 84 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаніе че отъ 22 Априлъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаваніе въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ землището на гр. Плѣвенъ въ мѣстността „Балда Баиръ“ около 5 дѣкара при съсѣди: Петъръ Миковъ, Петъръ Муника, Цвѣтанъ Николовъ, Тоне Беновъ и пѣтъ оцѣнено за 250 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.— Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъпъ и работни часове да наддаватъ гдѣ ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относеща се по проданта.

гр. Плѣвенъ 12 Априлъ 1895 год.

пом. Съдебенъ приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 216 отъ 93 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1297 Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 3369 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 16 Юлий 94 год. въ полза на Стоянъ Вѣреновъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Цончо Ивановъ отъ с. Гришка за 150 л. др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаніе, че отъ 25 Априлъ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаваніе въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Гришкиното землище въ мѣстността „Камъка“ около 10 дѣкара при съсѣди: отъ дѣвъ страна пѣть, Ангелъ Стояновъ, и Генчо Генчевъ оцѣнена за 100 лева.

2) Едно лозе въ същото землище въ мѣстността „Фандъклика“ около 1/2 дѣкара при съсѣди: Ибишово лозе и Лучо Петровъ оцѣнено за 60 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.—

Наддаваніето ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающи г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъпъ и работни часове да наддаватъ гдѣ ще могатъ да преглѣждатъ и книжката относеща се по проданта.

гр. Плѣвенъ 12 Априлъ 1895 год.

пом. Съдебенъ приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 445 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1309

Подписаній И. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытвательни листъ подъ № 3251 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия на 8 Юлий 94 год. въ полза на Белица Бориславъ отъ село Биволар